

ACC. NR M. 12589:1,

Landskap: Skåne Upptecknare: Bengt-Arne Persson, Dagstorp
Härad: Torna Berättare: Nils Lindstedt, Furulund
Socken: Lackalänga Berättarens yrke: målnästare
Uppteckningsår: 1952 Född år 1885 i Lackalänga

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fiske m. m. s. 1.

ACC. N:R M. 12589:1

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När den nya tiden kom till bygden.

Om fiske. De garn, som vi använder nu är: kastgarn, braxagarn, grimmgarn och "o". Det fanns en man här på Ljunggen, som hette Jöns Månsson, "Lustig", Han gjorde fiskegarn till folk, främst kastgarn. Man gjorde först 40 maskor, och så tog man ut för var tionde maska. När de var färdiga fanns det 200 maskor runt omkring. Längs nedre kanten sattes en rad blykulor, i varannan maska, Blyet fick man från skjutbanan i Stävie bl.a. (simmar-kulesimmar). Man fiskade främst ört och id. Det kunde man få i sådana massor, att man kokte dem till hönsen. Ett tag såldes en god del till Tyskland på export. Då nätet ej gick ut, när man kastade det, sa man, att det blev "en hund".

1.

Inga rusor hade man förr i tiden. Men vi använde s.k. stanneyg - man satte levande fisk på krok. Och så hade man glinder för gäddfiske. Ljustring vid bloss förekom livligt förr, och man kunde få mycket gäddor på det viset.

Garn till näten köpte vi hos handl. Esbjörnsson i Lödeköp^dinge, och så knöt vi dem själva.

Förr förekom kapprodd i ån. Det var de, som hade tivoliet, som anordnade det. Båtarna, som man använder i ån, är flatbottnade.